

Πασοκική Διαφάνεια: Είδος δυσδιάκριτο

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Δέν καταπίνεται. Δέν σέ αφήνει ν' αγιάσεις. Δέν πρόκειται για τή συνηθισμένη γκρίνια. Άλλά δέν καταπίνεται. Βραδάκι. Έχουμε αποπλεύσει από τήν Κυλλήνη μέ τό «Επτάνησος» γιά τό Ληξούρι. Άποφασισμένος νά αποτοξινωθώ από κάθε πολιτική ή άλλη έγνοια. Οί απόλυτες διακοπές. Έχουν περάσει δέκα μέ δεκαπέντε λεπτά και βγαίνω στό κατάστρωμα νά απολαύσω τό Ίόνιο μαιστράλι. Τό θέαμα άπίστευτο!

Μπροστά μου, κατάπλωρα, στό βάθος μέσα στό έσπερινό μωσοκόταδο και τήν πελαγία αχλύ ό Αίνος, τό Μεγάλο Βουνό γιά έμάς τούς Κεφαλονίτες, γκριζόμαυρη τριγωνική έξαρση στόν συγκεχυμένο όρίζοντα. Άκριβώς πάνω στην κορυφή του, φωτιστέφανο έκπλήξεως, ό ήλιος πορφυρός και τεράστιος, έλάχιστα καλυπτόμενος και πρός όριζόντια κατεύθυνση εκατέρωθεν νά διαχέεται ροδαλή απαλότητα. Σιγά-σιγά ό κύκλος του ήλιου νά μικραίνει ώσπου χάθηκε πίσω από τό Βουνό αφήνοντας όλόγυρα πό χαρακτηριστική τήν ροδαλότητα.

Η ψύχρα άρχισε νά γίνεται αισθητή και κατέβηκα στό σαλόνι. Έπήρα στά χέρια «Τά Νέα» (12 Ίουλίου) νά περάσει ή ώρα. Και μπάμ. Κατακούτελα ό πύραυλος και άνέτρεψε όλες τίς αποφάσεις: «Πύραυλος Γιώργου στην άδιαφάνεια». «Σέ ύφος πού περιγράφεται ως ιδιαίτερα έντονο ό Παπανδρέου φέρεται νά ειπε, στη χθεσινή συνεδρίαση του Συντονιστικού, τή φράση «δέν θά έπιτρέψουμε νά ύποθνεύσουν τήν οίκονομία και τήν άμυνα τής χώρας...». Και πολλά άλλα στό ίδιο ύφος και ήθος (γιά νά χρησιμοποιήσω μιά τετριμμένη φράση).

Έχω ξαναγράψει, και έμμένω, ότι τό ΠΑΣΟΚ βαρύνεται μέ προπατορικά άμαρτήματα. Άπό πάνω άντιστρέφει τό λαϊκό άπόφθεγμα και στό σπίτι του κρεμασμένου δέν σταματάει νά μιλάει γιά τό σκοινί. Έπί διακυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ έγιναν δύο μεγάλες άγορές πολεμικών άεροπλάνων. Η πρώτη επί Άνδρέα Παπανδρέου, ή δεύτερη επί Σημίτη. Και στις δύο περιπτώσεις οί διαγωνισμοί πού προκηρύχθηκαν ήταν έξ άρχής ή, στην καλύτερη περίπτωση, κατέληξαν καθαρά προσηγματικοί. Και τούς δύο τούς έγγραφαν στα παλιά τους τά παπούτσια (οί Πρωθυπουργοί. Τό ΠΑΣΟΚ δέν φοράει και γι' αυτό ξυπόλυτο ταλαιπωρείται στα άγκάθια).

Και ιδού πώς. Τό 1984 άγνωθόν τίς εισηγήσεις τής Πολεμικής Άεροπορίας ό πρωθυπουργός άποφάσισε νά άγοραστούν 40 άεροσκάφη F-16 και 40 Mirage, μία άπόφαση λανθασμένη σέ μιά κρίσιμη στιγμή. Είχε πάντως τήν ειλικρίνεια (!) νά δηλώσει έπισημως ότι έπρόκειτο περί πολιτικής άποφάσεως, τής όποίας και άνέλαβε τήν ευθύνη. Καώς. Άλλά πού πήγαν ό διαγωνισμός και οί εισηγήσεις των άρμοδίων; Και τούτο άσχέτως από ψιθύρους και κακοήθειες, όταν τόν κατασκευαστή των F-16 General Dynamics διαδέχθηκε ή Lockheed-Martin. Έξ άλλου από τήν (κατασκευαστή των Mirage) Dassault ή διάδοχος Κυβέρνηση μέ έπαναδιαπραγματέυση έπέτυχε τήν έπιστροφή κάποιων χρημάτων (και τήν παραχώρηση του μακαβρίου Falcon). Φαίνεται πώς ή διαφάνεια ήταν τόσο διαφανής πού δέν μπορεί κανείς νά τήν διακρίνει.

ΕΣΤΙΑ
207/22/14 2006
20 ΙΟΥΛ. 2006

Και τώρα ή άγορά Σημίτη. Όλοι οί άρμόδιοι μέ προεξάρχοντα τόν Ύπουργό Έθνικής Άμυνας κ. Άκη Τσοχατζόπουλο εισηγούνται, ύστερα από πολύμηνη διαδικασία, τήν άγορά άεροσκαφών τύπου F-15, ως πού καταλλήλου γιά τίς άνάγκες τής Άεροπορίας μας. Και ό του θαύματος! Τό ΚΥΣΕΑ μέσα σέ λίγα λεπτά τίπει F-16, ύστερα από πρόταση του πρωθυπουργού. Και τό πού ένδιαφέρον είναι ότι ή πρόταση του πρωθυπουργού είναι εκατό τοίς εκατό όρθή.

Ο καθηγητής κ. Κώστας Τσίπης, πρώην διευθυντής του Προγράμματος Έπιστήμης και Τεχνολογίας γιά τή Διεθνή Άσφάλεια στό φημισμένο ΜΠ και παλαιότερα σύμβουλος του ύπουργού Έθνικής Άμυνας κ. Γ. Άρσένη, ό πού άρμόδιος διεθνώς επί του θέματος, γράφει («Τά Νέα», 7 Μαΐου 1999): «Η άπόφαση του ΚΥΣΕΑ στις 30 Άπριλίου νά άγοραστούν άεροπλάνα F-16 είναι άπολύτως σωστή». Μπράβο και πάλι μπράβο στόν κ. Σημίτη, αλλά ό διαγωνισμός πού όδηγούσε; Και γιατί όδηγούσε εκεί; Και άν δέν ήταν εκεί ό κ. Σημίτης; «Τά Νέα» πάλι (4 Μαΐου 1999) σέ σχόλιο μέ τόν τίτλο «Περίεργα...» παρατηρούν: «Και βεβαίως δέν έχει ξανασυμβεί Κυβέρνηση νά άποφασίζει τήν άγορά μαχητικών άεροσκαφών συγκεκριμένου τύπου και κόστους εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δραχμών... Μέ άντίθετη εισηγήση, ως πρός τόν τύπο αυτό, του καθ' ύλην άρμοδίου ύπουργού Άμυνας...». Ο δημοσιογράφος κ. Γιώργος Χρ. Παπαχρήστου στα «Νέα» τής 8-9 Μαΐου 1999 (ή έμμογή στην έφημερίδα δέν είναι συμπωματική) γράφει: «Τό κρίσιμο πολιτικό έρώτημα πού τέθηκε από πολλές πλευρές μετά τή συνεδρίαση του ΚΥΣΕΑ, ήταν πώς έπειτα από μιά τέτοια άπόφαση, δηλαδή άλλα νά εισηγείται ό άρμόδιος ύπουργός και άλλα νά άποφασίζει τό άρμόδιο όργανο, ό ύπουργός παραμένει στη θέση του και δέν παραιτείται», αλλά, συμπληρώνω εγώ, σφυριζει άδιάφορα και ούτε γάτα, ούτε ζημιά.

Υπάρχει όμως και συνέχεια. Μάχη γιά τόν κινητήρα του άεροσκάφους καθυστερεί επί μήνες τήν ένεργοποίηση τής συμβάσεως. Και έδω επικρατεί ή άντίθετη πρός τήν εισηγήση του Άνωτάτου Άεροπορικού Συμβουλίου, του μόνου λογικά άρμοδίου νά έχει γνώμη, έπιλογή. Ο Πρωθυπουργός προφανώς δέν άντεξε τήν πίεση.

Έσείς τί συμπεράσματα βγάζετε από όλα αυτά; Η διενέργεια διαγωνισμών όπως έγινε, έκαμε διανγέστερη τήν έπιλογή ή προκάλεσε πλήρη σύγχυση; Πού εύρίσκεται ή διαφάνεια; Τά έρωτήματα άπευθύνονται και πρός τόν κ. Γιώργο Παπανδρέου.